

Chrysilis

Kingo

Tysk hyrdevise - Sats: Finn Viderø

♩ = 96

SOPRAN

1. Chry - sil - lis, du mit ver-dens guld-min én og øn - ske skat, mit lys i lyk - kens
min - des vil den af - ten-stund, jeg dig ved hån - den fik og e - ne hos dig

ALT

Chry - sil - lis, du mit ver-dens guld, min én og øn - ske - skat, mit lys i mør-ke
min - des vil den af - ten-stund, jeg dig ved hån-den fik og e - ne hos dig

TENOR

1. Chry - sil - lis, du mit ver-dens guld, min én og øn - ske - skat, mit lys i mør-ke
min-des vil den af - ten-stund, jeg dig ved hån-den fik og e - ne hos dig

BAS

Chry - sil - lis, du mit ver-dens guld, min én og øn - ske - skat, mit lys i mør-ke
min - des vil den af - ten-stund, jeg dig ved hån-den fik og e - ne hos dig

6

S.

nat. Kom nær - mer hid, o hjer-te hul dog læg dit ø - re til, jeg for dig sjun - ge
gik. End - og af må - nens rø - de mund ud-blæ-ste kuld og vind, dog blus - sed' frit dit

A.

nat! Kom nær - mer hid, o hjer-te huld, og læg dit ø - re til; jeg for dig sjun-ge
gik. End - og af må-nens rø - de mund ud-blæ-ste kuld og vind, dog blus-sed' frit dit

T.

nat! Kom nær-mer hid, o hjer-te huld, og læg dit ø - re til; jeg for dig sjun-ge
gik. End - og af må-nens rø - de mund ud-blæ-ste kuld og vind, dog blus-sed' frit dit

B.

nat! Kom nær - mer hid, o hjer-te huld, og læg dit ø - re til; jeg for dig sjun-ge
gik. End - og af må-nens rø - de mund ud-blæ-ste kuld og vind, dog blus-sed' frit dit

12

S.

vil. Lyk-kens sang, lyk-kens gang - vil jeg vi - se u - den fejl, hvor du mig, jeg og dig,
sind. Aft-nens tvang var ej lang, ti - mer var som ø - je - blik; ti - den flød, ta-len brød

A.

vil. Lyk-kens sang, lyk-kens gang vil jeg vi - se u-den fejl, hvor du mig, jeg og dig
sind. Aft-nens tvang var ej lang, ti-mer var som ø - je - blik; ti - den flød, ta-len brød

T.

vil. Lyk-kens sang, lyk-kens gang vil jeg vi - se u-den fejl, hvor du mig, jeg og dig
sind. Aft-nens tvang var ej lang, ti-mer var som ø - je - blik; ti - den flød, ta-len brød

B.

vil. Lyk-kens sang, lyk-kens gang vil jeg vi - se u-den fejl, hvor du mig, jeg og dig
sind. Aft-nens tvang var ej lang, ti-mer var som ø - je - blik; ti - den flød, ta-len brød

19

S.
 sku-e må som i et spejl. So-len skal ik - ke nå de Ve - ster - van - de blå, ej hæn-ge
 beg-ge hjer - ters skjul - te nik. Da blev den dulg - te glød op - pu - stet klar og rød, ind-til vor

A.
 sku-e må som i et spejl. So-len skal ik - ke nå de Ve - ster - van-de blå, ej hæn-ge
 beg-ge hjer-ters skjul-te nik. Da blev den dulg-te glød op-pu - stet klar og rød, ind-til vort

T.
 sku-e må som i et spejl. So-len skal ik - ke nå de Ve - ster - van-de blå, ej hæn-ge
 beg-ge hjer-ters skjul-te nik. Da blev den dulg-te glød op - pu - stet klar og rød, ind-til vor

B.
 sku-e må som i et spejl. So-len skal ik - ke nå de Ve - ster - van-de blå, ej hæn-ge
 beg-ge hjer-ters skjul-te nik. Da blev den dulg-te glød op - pu - stet klar og rød, ind-til vort

26

S.
 ly - sen lok på stjer - ne - flok, før jeg, Chry - sil - lis, har gjort det for
 hjer - te-blod i lu - e stod. Da band - tes ven - skabs - bånd, da rak - tes

A.
 ly - sen lok på stjer - ne - flok, før jeg, Chry - sil - lis, har gjort det for
 hjer - te - blod i lu - e stod. Da band - tes ven - skabs - bånd, da rak - tes

T.
 ly - sen lok på stjer - ne - flok, før jeg, Chry - sil - lis, har gjort det for
 hjer - te - blod i lu - e stod. Da band - tes ven - skabs - bånd, da rak - tes

B.
 ly - sen lok på stjer - ne - flok, før jeg, Chry - sil - lis, har gjort det for
 hjer - te - blod i lu - e stod. Da band - tes ven - skabs - bånd, da rak - tes

32

S.
 ver - den bar, hvor højt jeg el - sker dig be - stan - de - lig. 2. Du
 mund og hånd; god - nat tog hver da glad og skil - tes ad.

A.
 ver - den bar, hvor højt jeg el - sker dig be - stan - de - lig. 2. Du
 mund og hånd; god - nat tog hver da glad og skil - tes ad.

T.
 ver - den bar, hvor højt jeg el - sker dig be - stan - de - lig. 2. Du
 mund og hånd; god - nat tog hver da glad og skil - tes ad.

B.
 ver - den bar, hvor højt jeg el - sker dig be - stan - de - lig. 2. Du
 mund og hånd; god - nat tog hver da glad og skil - tes ad.